

Frequency of Primary Headache in Patients with Multiple Sclerosis in Mashhad

Alireza Alehashemi¹, Abbas Nourian¹, Marzieh Maleki^{2,3*}, Mojtaba Meshkat⁴

¹Department of Neurology, Mashhad Branch, Islamic Azad University, Mashhad, Iran

²Shefa Neuroscience Research Center, Khatam Alanbia Hospital, Tehran, Iran

³School of Medicine, Mashhad Branch, Islamic Azad University, Mashhad, Iran

⁴Department of Biostatistics, Mashhad Branch, Islamic Azad University, Mashhad, Iran

Article Info:

Received: 6 April 2015

Accepted: 20 May 2015

ABSTRACT

Introduction: Multiple Sclerosis (MS) is a chronic disease of the central nervous system and one of the most common neurological disorders among young adults. Clinical manifestations of MS vary from a benign disease to a rapid progressive disabling disorder. Although headache is not common in MS, an increased incidence of headache has been reported in people with MS. According to high prevalence of primary headache in MS patients and the prominence of its diagnosis in improving the quality of life, our aim was to evaluate the frequency of primary headache in patients with MS.

Materials and Methods: 100 patients with multiple sclerosis enrolled in this descriptive study. Age, gender, clinical form of disease, duration, Expanded Disability Status Scale, family history of headache and type of headache according to international headache society criteria (IHS) were recorded. **Results:** In this study, 48% of MS patients had primary headache. Frequency of migraine was 19% and tension type headache was 29%. There was no significant association between primary headache and MS clinical features. **Conclusion:** This study points to a high comorbidity of headache and MS in Mashhad. Further studies in larger number of patients are needed to confirm our preliminary investigations.

Key words:

1. Multiple Sclerosis
2. Headache Disorders, Primary
3. Migraine Disorders

* Corresponding Author: Marzieh Maleki

E-mail: mrz.maleki@yahoo.com

فراوانی سردرد اولیه در بیماران مبتلا به مالتیپل اسکلروز در مشهد

علیرضا آل هاشمی^۱، عباس نوریان^۱، مرضیه ملکی^{۲*}، مجتبی مشکات^۳

اگروه مغز و اعصاب، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

آمرکز تحقیقات علوم اعصاب شفا، بیمارستان خاتم الانبیاء، تهران، ایران

^۳دانشکده پژوهشی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

^۴گروه آمار زیستی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

اطلاعات مقاله:

تاریخ پذیرش: ۳۰ اردیبهشت ۱۳۹۴

تاریخ دریافت: ۱۷ فروردین ۱۳۹۴

چکیده

مقدمه: مالتیپل اسکلروز یک بیماری مزمن سیستم عصبی مرکزی و یکی از شایع‌ترین اختلالات نورولوژیکی در میان بالغین جوان است. تظاهرات بالینی مالتیپل اسکلروز از یک بیماری خوش خیم تا یک اختلال ناتوان‌کننده سریع پیشرونده متفاوت است. اگرچه سردرد در مالتیپل اسکلروز معمول نیست، یک افزایش بروز سردرد در افراد مبتلا به مالتیپل اسکلروز گزارش شده است. بر طبق شیوع بالای سردرد اولیه در بیماران مالتیپل اسکلروز و اهمیت تشخیص دقیق آن در بهبود کیفیت زندگی، هدف ما بررسی فراوانی سردرد اولیه در بیماران مالتیپل اسکلروز بود. **مواد و روش‌ها:** ۱۰۰ بیمار مبتلا به مالتیپل اسکلروز در این مطالعه توصیفی ثبت‌نام کردند. سن، جنس، فرم بالینی بیماری، مدت زمان ابتلاء، درجه ناتوانی، سابقهٔ فامیلی سردرد و نیز نوع سردرد طبق معیارهای انجمن بین‌المللی سردرد ثبت شدند. **یافته‌ها:** در این مطالعه ۴۸٪ از بیماران مالتیپل اسکلروز، سردرد اولیه داشتند. فراوانی میگرن ۱۹٪ بود و سردرد تنفسی ۲۹٪ بود. بین سردرد اولیه و خصوصیات بالینی ارتباط معنی‌داری وجود نداشت. **نتیجه‌گیری:** این مطالعه به وجود ابتلاء هم‌زمانی بالای سردرد و مالتیپل اسکلروز در مشهد اشاره می‌کند. مطالعات دیگری بر تعداد بیشتری از بیماران برای تأیید بررسی‌های مقدماتی ما مورد نیاز است.

کلید واژه‌ها:

۱. مالتیپل اسکلروز
۲. اختلالات سردرد اولیه
۳. اختلالات میگرن

* نویسنده مسئول: مرضیه ملکی

آدرس الکترونیکی: mrz.maleki@yahoo.com

مالتیپل اسکلروز (MS)^۱ یک بیماری مزمن سیستم عصبی مرکزی است که با التهاب، دمیلینه شدن و گلیوز (ایجاد اسکار) مشخص می‌شود و در نهایت منجر به تشکیل پلاک در مناطق مختلف مغز می‌گردد (۱). این بیماری حدود ۴۰۰۰۰ نفر را در ایالات متحده و ۲/۵ میلیون نفر را در سراسر جهان مبتلا کرده است و در زنان حدود ۳ برابر شایع‌تر از مردان است. سن بروز بیماری به طور معمول بین ۲۰ تا ۴۰ سال است ولی در تمام طول زندگی می‌تواند بروز کند (۲).

علت بیماری هنوز به طور دقیق مشخص نشده است ولی عواملی مانند نارسایی سیستم ایمنی، استعداد ژنتیکی، زمینهٔ فامیلی، منطقهٔ جغرافیایی، عفونت‌های ویروسی و فشارهای روحی را در ایجاد آن مؤثر می‌دانند (۱). تظاهرات بالینی MS از یک بیماری خوش خیم تا پیشرفته سریع و ایجاد یک بیماری ناتوان کننده متفاوت است. چهار شکل بالینی از بیماری تعریف شده است: ۱- شکل عودکننده بهبود یابنده (شایع‌ترین فرم) ۲- شکل ثانویه پیشرونده ۳- شکل اولیه پیشرونده ۴- شکل پیشرونده عودکننده (۲).

پژوهش‌های گسترده نشان می‌دهد که همراهی بعضی بیماری‌ها در بیماران MS، زندگی فرد را تحت تأثیر قرار داده و پیامدهای بالینی را به طور آشکاری متأثر می‌سازد. در بهترین بیماری‌های همراه، ممکن است فاکتورهای مسبب شایع را آشکار سازد و نیز فرصتی برای درمان بهتر شخص فراهم کند. با این وجود، شایع، تأثیر و روش‌های شناسایی بعضی از این بیماری‌ها در بیماران مبتلا به طور واضح مشخص نشده است. یکی از این بیماری‌های همراه در بیماران MS، سردرد است (۳).

سردردها از شایع‌ترین علل مراجعه بیماران به پزشک است و حدود ۴۰٪ افراد در سال سردرد شدید را تجربه می‌کنند. سردردهای اولیه اختلالاتی هستند که در آن‌ها سردرد و سایر علایم همراه در غیاب هر نوع عامل خارجی ایجاد می‌شود که شایع‌ترین انواع آن میگرن، سردرد نوع تنفسی و سردرد خوش‌های هستند.

از این میان، مهم‌ترین فرم سردرد ناتوان کننده و راجعه، میگرن است که در بسیاری از بیماران مبتلا سبب کاهش کیفیت زندگی می‌شود، در حالی که سردرد تنفسی شایع‌ترین نوع سردرد بوده ولی بهندرت در فرد ایجاد ناتوانی می‌کند و به طور معمول با مصرف دارو بحرارتی بهبود می‌یابد (۴).

سردرد بیشتر به عنوان یک نشانه MS در نظر گرفته نمی‌شود. گرچه در ۱-۲٪ بیماران در شروع بیماری گزارش شده است. اگرچه مکانیسم دقیق ایجاد سردرد در بیماران مبتلا به MS به طور دقیق مشخص نیست اما فرضیات مختلفی در این باره مطرح شده است که برخی از آن‌ها موارد زیر می‌باشد:

۱. به علت تأثیر فاکتورهای ژنتیکی و محیطی در ایجاد سردرد و MS، ممکن است این فاکتورها در ارتباط بین این دو بیماری سهیم باشند (۵).

۲. حضور پلاک‌های MS در مغز میانی بیماران مبتلا با افزایش احتمال بروز سردرد در بیماران ارتباط دارد (۴) برابر در بیماران با میگرن و ۲/۵ برابر در بیماران با سردرد تنفسی (۶).

۳. سردرد در بیماران مبتلا با مصرف بعضی از داروهای درمانی MS نظیر اینترفرون بتا ارتباط دارد (۷).

با توجه به مطالعات گسترده در دیگر کشورها و درصد بالای همراهی سردرد اولیه در بیماران مبتلا به MS و اهمیت تشخیص دقیق آن در بهبود کیفیت زندگی آن‌ها (۸)، هدف ما در این مطالعه بررسی فراوانی سردرد اولیه در بیماران مبتلا به MS است.

مواد و روش‌ها

مطالعه حاضر یک مطالعه مشاهده‌ای از نوع توصیفی-تحلیلی و روش اجرای آن مقطعی می‌باشد که در بیماران مبتلا به MS مراجعه کننده به درمانگاه‌های نورولوژی دانشگاه آزاد اسلامی مشهد طی سال‌های ۱۳۹۲-۱۳۹۳ ۱۳۹۲-۱۳۹۳ انجام شد. با توجه به مقاله Villani و همکاران (۹) که میزان شیوع سردرد اولیه را در بیماران MS مورد بررسی قرار گرفتند.

$$n = \frac{p(1-p)Z^2}{d^2} = \frac{(0.0618)(0.9381)}{(0.01236)} \approx 100$$

$$\begin{aligned} N &= \text{تعداد بیماران} \\ P &= \text{شیوع سردرد اولیه} \\ Z &= \text{ضریب اطمینان} \\ D &= \text{خطای نسبی} \end{aligned}$$

معیارهای ورود به مطالعه، بیماران مبتلا به MS بالینی قطعی بر اساس معیار مکدونالد می‌باشد که جهت شرکت در مطالعه رضایت داشتند (۱۰).

بیماران بر اساس شرایط زیر از مطالعه خارج شدند:

۱. بیماران مبتلا به MS که تحت درمان با داروهای ضد تشنجه، داروهای اعصاب و روان و مهارکننده بتا بودند.

۲. بیمارانی که سردرد ناشی از علل ارگانیک مغزی دیگر مثل تومور مغزی، افزایش فشار داخل جمجمه و غیره داشتند.

پس از اخذ شرح حال و معاینهٔ فیزیکی کامل، نمونه‌ها از بین افرادی که معیارهای ورود به مطالعه را داشتند، انتخاب و اطلاعات مربوطه توسط پرسشنامه جمع‌آوری شد. متغیرهای مورد بررسی در پرسشنامه شامل سن، جنس، فرم بالینی MS، درجه ناتوانی (EDSS)^۲، مدت زمان ابتلاء به بیماری MS، سابقهٔ فامیلی سردرد و نوع سردرد بر اساس معیارهای انجمن بین‌المللی سردرد (IHS)^۳ بود (۱۱).

¹ Multiple sclerosis

² Expanded disability status scale

شماره نهم

مبلا به نوع اولیه پیشرونده بودند. میانگین $2/9 \pm 2/3$ EDSS (۰-۹) بود. میانگین مدت زمان ابتلاء به بیماری $6/2 \pm 3/4$ سال بود. ۱۶ نفر (۱۶٪) از بیماران سابقهٔ فامیلی سردد داشتند که از این تعداد، ۱۰ مورد میگرن و ۶ مورد سردد تنشی بود.

از بین بیماران مبتلا به MS، ۴۸ نفر (۴۸٪) سردد اولیه، ۱۹ نفر (۱۹٪) میگرن و ۲۹ نفر (۲۹٪) سردد تنشی داشتند ولی در هیچ‌یک سردد خوشهای گزارش نشد (نمودار ۱).

طبق نتایج جدول ۱، بیماران MS با سردد (میگرن و سردد تنشی)، بیشتر زنان جوان مبتلا به فرم عودکننده بهبود یابنده بودند و سابقهٔ فامیلی سردد نداشتند. بین انواع مختلف سردد اولیه با سن، جنس، فرم بالینی MS، EDSS، مدت زمان ابتلاء به MS و سابقهٔ فامیلی سردد ارتباط معنی‌داری وجود نداشت (نمودار ۲).

بحث و نتیجه گیری

مطالعه حاضر نشان داد که سردد های اولیه در بیماران مبتلا به MS شایع است و در نزدیک به نیمی از بیماران یافت می‌شود. در مطالعه‌ای که توسط Möhrke و همکاران با هدف بررسی شیوع سردد و انواع آن روی ۱۸۰ بیمار مبتلا به MS انجام شد، ۵۵٪/۴ بیماران مبتلا، سردد داشتند. میگرن در ۳/۱۶٪ و سردد تنشی در ۵/۲۳٪ بیماران دیده شد اما هیچ‌یک سردد خوشهای نداشتند (۱۲). در بررسی Putzki و همکاران که با هدف بررسی شیوع یکساله سردد روی ۴۹۱ بیمار مبتلا به MS و ۴۴۷ نفر شاهد همسان‌سازی شده از لحاظ سن و جنس انجام شد، شیوع سردد در بیماران مبتلا ۵۶٪/۲ بود. ۳/۳۷٪ سردد تنشی و ۶٪/۲۴ میگرن داشتند (۱۳). در پژوهش Villani و همکاران که روی ۱۰۲ بیمار مبتلا به MS انجام شد، شیوع همیشگی سردد اولیه ۸۱٪/۸ بود (۹). در مطالعهٔ ما نیز، شایع‌ترین نوع سردد اولیه در بیماران مبتلا، سردد تنشی و در درجه بعد، میگرن بود و سردد خوشهای نیز مشاهده نشد که با نتایج حاصل از مطالعات هم‌خوانی داشت.

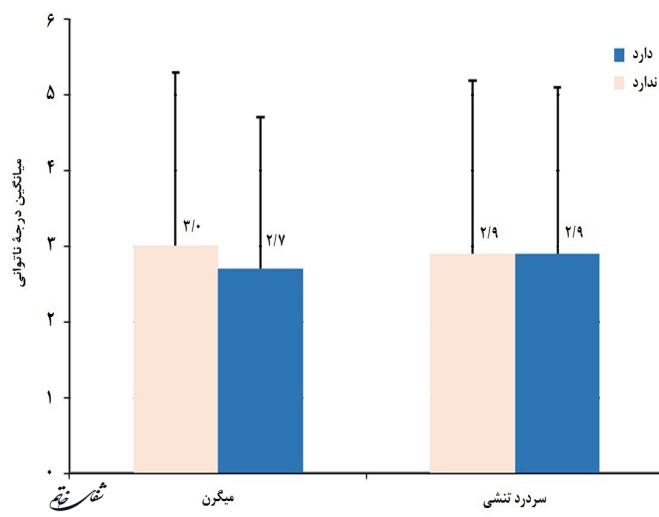
روش تجزیه و تحلیل داده‌ها

در توصیف داده‌ها از جدول‌های آماری و نمودارهای مناسب استفاده شد. برای متغیرهای جنس، سن، فرم بالینی بیماری MS، مدت زمان ابتلاء به بیماری و سابقهٔ فامیلی سردد از جدول‌های فراوانی و درصد فراوانی استفاده شد و برای متغیرهای سن، مدت زمان ابتلاء به بیماری و درجهٔ ناتوانی، میانگین و انحراف معیار گزارش شد. در تحلیل داده‌های با مقیاس اسمی (ارتباط بین سردد تنشی با سن، جنس و مدت زمان ابتلاء به بیماری و نیز ارتباط بین سردد میگرن با سن) از آزمون کای دو (Likelihood Ratio Chi-Square) استفاده شد و در مواردی که بیش از ۲۰٪ فراوانی‌های مورد انتظار جداول کمتر از ۵ بود (کوکران) از آزمون دقیق فیشر^۴ برای تعیین ارتباط بین سردد میگرن با جنس، فرم بالینی MS، مدت زمان ابتلاء به بیماری و سابقهٔ فامیلی سردد و نیز تعیین ارتباط بین سردد تنشی با فرم بالینی MS و سابقهٔ فامیلی سردد استفاده شد.

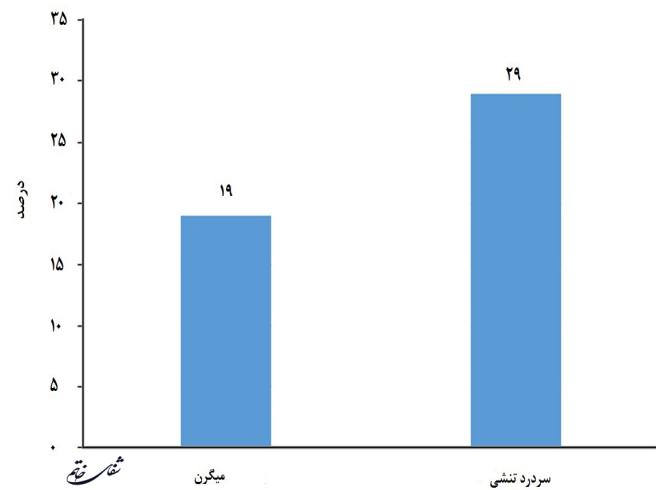
در تجزیه و تحلیل داده‌ها ابتدا نرمال بودن داده‌ها (در مواردی که داده‌ها گسسته یا کیفی بوده یا حجم نمونه کمتر از ۳۰ بوده است) با استفاده از آزمون یک نمونه‌ای کلوموگروف- اسمیرنوف^۵ با اصلاح لی لی فرس^۶ مورد بررسی قرار گرفت که به دلیل نرمال بودن از آزمون من ویتنی جهت تعیین ارتباط بین انواع سردد و درجهٔ ناتوانی بیماران استفاده شد. نرم‌افزار مورد استفاده در این پژوهش SPSS v.22 بود و در کلیه آنالیزها سطح آماری $P < 0.05$ به عنوان سطح معنی‌داری در نظر گرفته شد.

یافته‌ها

از مجموع ۱۰۰ بیمار مبتلا به MS، ۲۵ نفر (۲۵٪) مرد و ۷۵ نفر (۷۵٪) زن بودند. میانگین سنی بیماران، $32/7 \pm 7/9$ سال بود. کمترین سن در بین بیماران مبتلا، ۱۷ سال و بیشترین سن ۵۸ سال بود. ۸۴ نفر (۸۴٪) از بیماران مبتلا به نوع عودکننده بهبود یابنده، ۱۳ نفر (۱۳٪) مبتلا به نوع ثانویه پیشرونده و ۳ نفر (۳٪)

نمودار ۲- توزیع درجهٔ ناتوانی بر حسب نوع سردد.

نمودار ۱- فراوانی سردد اولیه در بیماران مالتیپل اسکلروز.

^۴Fisher's exact test

^۵Kolmogorov-Smirnov

^۶Lilliefors

جدول ۱- بررسی سن، جنس، فرم بالینی مالتیپل اسکلروز، مدت ابتلاء و سابقهٔ فامیلی سردد در بیماران مالتیپل اسکلروز بر اساس سردد.

P-Value	سردد نداشتنی (نفر) ۷۱	سردد داشتنی (نفر) ۲۹	P-Value	میگرن ندارد (نفر) ۸۱	میگرن دارد (نفر) ۱۹	کل (نفر) ۱۰۰	
‡ ۰/۱۲۹	۲۱	۴	† ۰/۱۴۴	۲۳	۲	۲۵	مرد
	۵۰	۲۵		۵۸	۱۷	۷۵	زن
‡ ۰/۳۴۰	۲۶	۱۵		۳۱	۱۰	۴۱	کمتر از ۳۰ سال
	۳۵	۱۰	‡ ۰/۴۸۰	۳۹	۶	۴۵	۳۰-۴۰ سال
	۱۰	۴		۱۱	۳	۱۴	بیشتر از ۴۰ سال
† ۰/۳۵۵	۶۰	۲۴		۶۷	۱۷	۸۴	عودهای بیهوده یابنده
	۱۰	۳	† ۰/۹۹۹	۱۱	۲	۱۳	ثانویه پیشرونده
	۱	۲		۳	۰	۳	اولیه پیشرونده
‡ ۰/۷۱۹	۲/۹±۲/۳	۲/۹±۲/۲		۳±۲/۳	۲/۷±۲	۲/۹±۲/۳	میانگین ± انحراف معیار
	-	-	‡ ۰/۷۳۶	-	-	-	کمترین
	۹	۷/۵		۹	۷/۵	۹	بیشترین
‡ ۰/۱۳۷	۱۲	۱		۸	۵	۱۳	کمتر از یکسال
	۲۰	۱۲	† ۰/۲۶۱	۲۸	۴	۳۲	۱-۵ سال
	۲۴	۱۲		۳۰	۶	۳۶	۶-۱۰ سال
	۱۵	۴		۱۵	۴	۱۹	بیشتر از ۱۰ سال
† ۰/۰۶۸	۸	۸	† ۰/۷۳۰	۱۴	۲	۱۶	دارد
	۶۳	۲۱		۶۷	۱۷	۸۴	نداشتنی

† Fisher's Exact Test ‡ Likelihood Ratio ¥ Mann-Whitney

داشت. بیماران MS با سردد، بیشتر زنان جوان بودند و اغلب یک سندروم ایزوله بالینی و فرم عودکننده بهبود یابنده را به جای فرم ثانویه پیشرونده نشان دادند. EDSS بهطور بارزی در بیماران MS با سردد، پایین تر از بیماران بدون سردد بود (۱۲).

در مطالعه Kister و همکاران که روی ۲۰۴ بیمار مبتلا به MS انجام شد، فراوانی نسبی میگرن برای زن و مرد نسبت به گروه کنترل ۳ برابر بیشتر بود. وضعیت میگرن ارتباط واضحی با ناتوانی بر پایه مقیاس ناتوانی بیماران یا ضایعات T2 در MRI مغز نداشت. میگرن در بیماران مبتلا به MS نسبت به جمعیت عمومی ۳ برابر بیشتر بود و بیماران MS با میگرن علامت‌های بیشتری نسبت به بیماران بدون سردد داشتند (۱۶).

در پژوهش ما، سردد بیشتر در زنان جوان مبتلا به فرم عودکننده بهبود یابنده و بدون سابقهٔ فامیلی سردد مشاهده شد اما بین سردد با سن، جنس، فرم بالینی MS، EDSS، MS، مدت زمان ابتلاء به بیماری و سابقهٔ فامیلی سردد ارتباطی وجود نداشت که یک علت آن می‌تواند حجم کم نمونه در مطالعهٔ ما باشد و ارزیابی‌های بیشتر جهت دستیابی به نتایج بهتر در این زمینه توصیه می‌شود.

با توجه به مطالعهٔ ما سردد در بیماران MS شایع بوده و در نزدیک به نیمی از مبتلایان به بیماری دیده می‌شود. با توجه به شیوع بالای سردد در بیماران مبتلا به MS، بررسی بالینی آن در تمامی بیماران لازم است، چرا که همراهی توأم این دو بر کیفیت زندگی روزانه و عملکرد بیماران تأثیر به سزایی دارد و

در پژوهش‌های اخیر یکی از علل مطرح شده در مورد میزان بالای سردد در بیماران MS، ارتباط سردد با داروهای مورد استفاده در درمان بیماران بهبوده مصرف اینترفرون ذکر شده است. در بررسی Moisset و همکاران که روی ۶۷۳ بیمار مبتلا به MS انجام شد، شیوع کلی سردد در بیماران طی یک دوره یکماهه ۷۹٪ بود که ۴۹٪ آن میگرن بوده است. میگرن با سن، مدت بیماری، نوع عودکننده بهبود یابنده و درمان با اینترفرون بتا مرتبط بود (۱۴). در مطالعه Villani و همکاران که روی ۲۵۰ بیمار مبتلا به MS نوع عودکننده بهبود یابنده انجام شد، ۱۰۲ بیمار (۴۹/۸٪) میگرن داشتند. فاکتورهای مرتبط با ناتوانی متوسط تا شدید در بیماران MS با میگرن، افسردگی، اضطراب و درمان مداوم با اینترفرون بتا بود (۱۵).

در پژوهش Villani و همکاران میگرن بیشتر در بیماران جوان و با عودکننده بهبود یابنده مشاهده شد، در حالی که سردد تنشی با سنین بالاتر، جنس مرد و نوع پیشرونده ثانویه ارتباط داشت. ۶۴٪ بیمار شرح حالی از مصرف کتونی یا قبلی اینترفرون بتا داشتند. از این تعداد، ۱۷ مورد شرح حالی از سردد نداشتند، درحالی که ۲۴ مورد از افزایش فراوانی حملات میگرن شکایت داشتند و ۷ مورد سردد به دنبال مصرف اینترفرون بتا را گزارش کردند (۹).

در مطالعه Putzki و همکاران نیز، میزان شیوع سردد با گروه کنترل تفاوتی نداشت و سردد ارتباطی با ناتوانی یا درمان بیماران نشان نداد (۱۳). در پژوهش Mörhke و همکاران در مقایسه بیماران مبتلا به MS با و بدون سردد، تفاوت‌های بارزی در سن، جنس، دوره بیماری MS، عملکرد فیزیکی، درد و عملکرد اجتماعی وجود

^۷ Magnetic resonance imaging

و سایر روش‌های درمانی مشترک دو بیماری نقش مهمی را ایفاء نماید. تحقیقات تکمیلی بر روی حجم بالاتری از بیماران برای تأیید نهایی یافته‌های ما در این بررسی ضروری است.

انجام مطالعات بیشتر و در حجم نمونه بالاتر جهت تعیین ارتباط بین سردد و MS و مکانیسم همراهی آن‌ها با یکدیگر توصیه می‌شود. توجه هم‌زمان به این دو بیماری می‌تواند در تجویز دارو

منابع

1. Riley CS, Tullman MJ. Demyelinating Diseases, Multiple Sclerosis. Rowland LP, Pedley TA. Merritt's Neurology. 12th ed. Philadelphia: Wolters Kluwer/Lippincott Williams & Wilkins. 2010; p. 903-18.
2. Riley CS, Tullman MJ. Multiple sclerosis. 12th ed. Philadelphia: Wolters Kluwer/Lippincott Williams & Wilkins. 2010; p. 903-18.
3. Marrie AR, Yu NB, Leung S, Elliott L, Caetano P, Warren S, et al. The utility of administrative data for surveillance of comorbidity in multiple sclerosis: A validation study. *Neuroepidemiology*. 2013; 40(2): 85-92.
4. Green MW. Paroxysmal Disorders, Primary and Secondary Headaches. Rowland LP, Pedley TA. Merritt's Neurology. 12th ed. Philadelphia: Wolters Kluwer/Lippincott Williams & Wilkins. 2010; p. 951-60.
5. Kister I, Caminero AB, Herbert J, Lipton RB. Tension-type headache and migraine in multiple sclerosis. *Curr Pain Headache Rep*. 2010; 14(6): 441-8.
6. Gee JR, Chang J, Dublin AB, Vijayan N. The association of brainstem lesions with migraine-like headache: an imaging study of multiple sclerosis. *Headache*. 2005; 45(6): 670-7.
7. Villani V, Prosperini L, De Giglio L, Pozzilli C, Salvetti M, Sette G. The impact of interferon beta and natalizumab on comorbid migraine in multiple sclerosis. *Headache*. 2012; 52(7): 1130-5.
8. Villani V, Prosperini L, Pozzilli C, Salvetti M, Sette G. Quality of life of multiple sclerosis patients with comorbid migraine. *Neurol Sci*. 2011; 32 Suppl 1: S149-51.
9. Villani V, Prosperini L, Ciuffoli A, Pizzolato R, Salvetti M, Pozzilli C, et al. Primary headache and multiple sclerosis: preliminary results of a prospective study. *Neurol Sci*. 2008; 29 Suppl 1: S146-8.
10. McDonald WI, Compston A, Edan G, Goodkin D, Hartung HP, Lublin FD, et al. Recommended diagnostic criteria for multiple sclerosis: guidelines from the international panel on the diagnosis of multiple sclerosis. *Ann Neurol*. 2001; 50(1): 121-7.
11. Headache classification subcommittee of the international headache society. The international classification of headache disorders: 2nd edition. *Cephalgia*. 2004; 24Suppl 1: 9-160.
12. Möhrke J, Kropp P, Zettl UK. Headaches in multiple sclerosis patients might imply an inflammatory process. *PLoS One*. 2013; 8(8): e69570. doi: 10.1371/journal.pone.0069570.
13. Putzki N, Pfriem A, Limroth V, Yaldizli O, Tettenborn B, Diener HC, et al. Prevalence of migraine, tension-type headache and trigeminal neuralgia in multiple sclerosis. *Eur J Neurol*. 2009; 16(2): 262-7.
14. Moisset X, Ouchchane L, Guy N, Bayle DJ, Dallez R, Clavelou P. Migraine headaches and pain with neuropathic characteristics: comorbid conditions in patients with multiple sclerosis. *Pain*. 2013; 154(12): 2691-9.
15. Villani V, De Giglio L, Sette G, Pozzilli C, Salvetti M, Prosperini L. Determinants of the severity of comorbid migraine in multiple sclerosis. *Neurol Sci*. 2012; 33(6): 1345-53.
16. Kister I, Caminero AB, Monteith TS, Soliman A, Bacon TE, Bacon JH, et al. Migraine is comorbid with multiple sclerosis and associated with a more symptomatic MS course. *J Headache Pain*. 2010; 11(5): 417-25.